

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Vbi quæ ad omnifariam Episcopi potestatem, vel ad Sacramenta, &
Ordines conferendos, vel ad dispensationes elargiendas pertinent,
comprehensa sunt

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

Episcopvs In Interstitijs, quando dispensare potest. Allegatio XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98621](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98621)

9 Ordinator super temporum interstitijs non potest dispensare cum non diocesano, nisi illi in dimissorijs dispensandi facultas concedatur.

10 Episcopus cum religiosis dispensare potest.

11 Episcopus ordinans subditum non seruatis interstitijs nullam penam incurrit.

12 Ordines recipiens non seruatis interstitijs peccat si faciat absque licentia Episcopi.

EPISCOPVS IN INTER- stitijs, quando dispensare potest.

ALLEGATIO XVIII.

1 **S**eruatis temporum interstitijs cōferendi sunt Ordines, videlicet vno anno elapso post susceptionē vltimi minoris ad Subdiaconatum, iterum ad Diaconatum post annum, & post alium ad Presbyteratum, vt habetur in *Concil. Trid. sess. 23. de reformat. cap. 11. 13. & 14.* nam interim ordinandi commodius edoceri poterunt, quantum sit Ordinis, quē suscipiūt, pondus, & dignitas, & cum aetate meritum vitæ, ac doctrina maior accrescere poterit, vt habetur in *Conc. Trid. quem ad hoc citat Vgolin. de potestate Episcopi, cap. 26. §. 27. n. 2. & alia adducit Carol. de Grassis de effectib. cleric. in prelud. n. 326. cum seqq.* Nullus autem Episcopus absque speciali, & particulari priuilegio, & indulto de nouo concessio conferre potest alicui etiam Regulari, duos Sacros Ordines in vna, & eadem die, etiamsi ad id faciendum, prætentat habere se quantumcunque legitimam, nimis vrgentem, & rationabilem causam, *Miranda in manu. Prel. to. 1. quest. 38. art. 5.*

2 Anni cursus, qui inter vnum, & alterum Ordinem debet interuenire non oportet vt habeat trecentos sexaginta quinque dies, quo tempore annus conficitur, sed sufficit aduenisse eandem solemnitatē, & diem subsequēntis anni, in qua, anno transacto alium suscepit Ordinem, & ita interstitia non sunt mathematicè computanda, ita ut ordinandus nequeat ad Ordines promoueri, nisi inter vnum & alterum Ordinem moram traxerit duodecim mensium completorum; sed moraliter, & iuxta ritum Ecclesiæ, videlicet ab vna quadragesima ad aliam, à Pentecoste ad Pentecostem, &c. quamuis inter primam, & secundam Pentecostis solemnitatē nondum sint elapsi duodecim menses. Ita tenent ac decusum referunt Hieron. Sorbo in compendio Mendicant. verbo Ordines sacri vers. circa id. Prosper. de Augustino in addit. ad Quarantam in summa bullarj, verbo Ordo in fine, praxis Episcop. par. 1. verbo Ordo, vers. ad quartum, circa med. Vgolin. d. §. 27. num. 6. Fornar. de Sacram. Ordinis, cap. 3. num. 4. Campanili in diuersorio iuris Canonici, rub. 6. cap. 3. nu. 12. me citato Bonacina de Sacramento disp. 8. quest. unica, puncto 5. num. 33. Aloys. Ricc. in praxi fori eccles. post resolution. 276. in notab. de materia sacram. Ordinis, vers. quoad.

3 In minoribus tamen Ordinibus temporis interstitium aliter computatur, prout cum multis, quos citavi dixi dum agerem de prima tonsura, alijsque minoribus Ordinibus, & ibi dictis addo,

quod in casibus, in quibus Abbates suis subditis primam tonsuram, Ordinesque minores possunt conferre per *Concil. Trid. sess. 23. de reformat. cap. 10.* poterunt cum eisdem dispensare in interstitijs, vt resoluit Campan. rub. 12. cap. 13. num. 42.

4 Episcopus cum ordinandis in huiusmodi interstitijs dispensare potest, non tamen ad eius libitum, atque arbitrium non regulatum aliqua legitima causa, vt habetur in *Concil. Trid. sess. 23. de reformat. cap. 14.* ibi, nisi ob ecclesiæ vtilitatem aliud Episcopo videretur, ita Nauar. conf. 12. de tempor. ordinat. & additio ad eum conf. 19. de voto, Miranda, d. artic. 8. concl. 3. & 4. Vgolin. d. §. 27. num. 3. Aloys. Ricc. in praxi fori eccles. decis. 561. in 1. edit. & resolut. 483. num. 2. in 2. edit. Bonacina de Sacramento disp. 8. q. unica puncto 6. num. 1. vers. grauiorem.

5 Vbi dicit grauiorem causam requiri in dispensatione interstitiorum inter Diaconatum, & Sacerdotium, quam inter ceteros Ordines, nam Tridentinum Concilium in dispensationibus interstitiorum inter minores Ordines requirit solum arbitrium Episcopi, in dispensationibus interstitiorum inter minores, & maiores Ordines exigit necessitatem; aut ecclesiæ vtilitatem, in dispensatione vero interstitiorum inter Diaconatum, & presbyteratum, postulat ecclesiæ vtilitatem, & necessitatem, ita ut non sufficiat ecclesiæ vtilitas, verum etiam requiratur necessitas, quæ tamen necessitatis, vel vtilitatis causa extraordinaria, aut publica non requiritur, quia *Concil. Trid.* remittere videtur hoc negotium arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, posita vtilitate ecclesiæ, & necessitate, quam Episcopus secundum circumstantiam loci, & temporis, aut iuxta conditionem personæ sufficientem iudicauerit, vtrumque approbant Sorb. in compendio priuil. §. Ordines sacri, ad finem, Fr. Emman. q. regul. tom. 3. quest. 24. art. 6. & 7. Menoch. de Arbitrar. casu 427. num. 30. Miranda, d. q. 38. art. 8. concl. 1. eleganter Carol. de Grassis d. prelud. a num. 324.

6 Facultas prædicta remittendi interstitia Episcopo concessa modo supra relato transit ad Capitulum Sede vacante, seu eius vicarium, ita praxis noua Episcop. p. 1. cap. 1. num. 50. vers. eadem, Quaranta in summa bullarj, verbo Capitulum, vers. quæro 10. Aloys. Ricc. in praxi fori eccles. decis. 715. in 1. edit. & resolut. 606. in 2. edit. & decis. 561. in 1. edit. quæ est resolut. 483. numer. 6. in 2. edit. vbi allegat Thoming. consil. 60. numer. 4. Artam. consil. 13. num. 5. & in Vicario Capituli Sede vacante, decusum refert Armendariz in addit. ad recopil. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis in declarat. num. 57. Modern. de iurisd. p. 2. cap. 9. num. 13. Carol. de Grassis d. prelud. num. 339. in fine.

7 Super interstitijs temporum necesse est vt Episcopus clare dispense, vel vt assumat ad Ordines infra anni curriculum ordinandum, sciens nondum esse lapsum tempus ab antea suscepto Ordine ad sequentem, quia si ignorauit, tacite dispensare non videtur, tum quia omne canonicum impedimentum, cuius dispensatio ad Episcopum pertinet, censetur sublatum, si illud sciens Episcopus, ordinauerit, iuxta resoluta per Abb. in cap. veniens, numero secundo, & 3. de filijs presbyt. Felin. in cap. præterea, numer. 7. cum sequen. de testib. cogend. Bart. in l. Barbarius, numer. 12. ff. de offic. Prator. vbi Ias. num. 10. Pute. decis. 448. lib. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 2. q. 20. num. 7.

8 Et ita in proprijs terminis, de quibus agimus re-

Solut. Maiol. de irregul. lib. 3. c. 24. n. 14. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 25. vers. opportune. Menoch. de arbit. casu 563. numer. 10. Carol. de Graßis dict. preclud. numer. 342.

9 Ordinatio super temporum interstitiis cum non diecesano ad suscipiendos Ordines dispensare non potest, nisi hoc in dimissionis expresse concedatur, ita fuisse responsum à sacra Congregat. Episcoporum Episcopo de Alef die 9. Augusti 1593. refert prax. noua Episcop. part. 1. cap. 1. num. 11. pag. 29. vbi dicit ita communiter seruari in praxi, & resol. uunt Miranda in man. Prelatorum, tom. 1. quest. 38. art. 7. conclus. 1. vbi latissime probat. Modern. de irregul. part. 2. cap. 9. numer. 14. Carol. de Graßis dict. precl. numer. 339.

10 Dispensatio hæc interstitiorum pertinet ad Episcopum, etiam respectu religiosorum, cum quibus dispensare potest ex causa sibi per attestacionem suorum Superiorum manifesta, ita quod nefas sit Præpositis regularibus in hoc casu dispensare, ita Hieron. à Sorbo dict. verbo Ordines sacri, vers. quoad secundum. Fr. Emmam. in explicat. Bullæ cruciatæ ad finem, Petr. de Ledesm. in summ. part. 1. de sacram. Ordinis, capit. 8. vers. la difficultad. referunt decisi-um praxi noua Episcop. part. 1. cap. 1. numer. 50. pag. 58. Aloys. Ricci. in decis. Curia Archiepiscop. Neapol. decis. 81. numer. 1. & in praxi fori eccles. decis. 561. in 1. edit. & resolut. 483. numer. 5. in 2. edit. Henric. in summ. lib. 10. cap. 23. §. 4. in comment. lit. L. Rgolin. de potest. Episcop. part. 2. cap. 26. §. 27. numer. 3. Prosper. de Augustino in addit. ad Quarent. in summ. Bullar. verbo Ordo, prope finem, pag. 395. Ioan. Baptista Consetius in collect. privilegiorum sacri Ordinis, fol. 135. & me citato, Bonacin. de sacram. disputat. 8. quest. unic. punct. 5. numer. 34. Miranda, dict. articul. 7. conclus. 1.

11 Episcopus ordinans subditum non seruatis interstitiis nullam penam incurrit, prout resoluunt Nau. consil. 4. numer. 1. in non. de temporib. ordinat. Aloys. Ricci. in praxi fori eccles. resolut. 483. numer. 7. in 2. edit. nec ordinatus aliquam contrahit censuram, vel irregularitatem, ita praxi Episcop. part. 1. verbo Ordo, §. 8. pag. 79. & part. 2. eod. verbo, vers. ad quintum, Sayr. decis. 56. sub tit. de tempor. ordinat. quem refert Aloys. Ricci. in collect. decis. part. 3. collect. 576. Sayr. de censur. disput. 31. sect. 1. numer. 43. praxi noua Episcop. dict. cap. 1. numer. 50. vers. nullam, Bonacin. de sacram. dict. punct. 5. numer. 35. & de censur. disput. 3. quest. 6. punct. 5. numer. 7. vbi tamen resoluit recipientem Ordines non seruatis interstitiis peccare, si faciat abque licentia Episcopi, quamuis contrarium teneat Henric. in summ. lib. 6. cap. 10. §. 3. Ratio differentie colligitur ex supra dictis, num. 7.

Quæstio est an Prælati Abbates Regulares, qui per se ipsos Ordinibus minoribus subditos suos possunt ordinare, ipsosque ordinauerit, ad eisdem spectet, non vero ad alium cum eisdem in interstitiis dispensare? Affirmatiue decidit Miranda in man. Prælat. tom. 1. quest. 38. art. 7. conclus. 3. vbi etiam eleuat dubium, sed non resoluit, vtrum scilicet, quando huiusmodi Abbas, quia infirmus, siue occupatus, ad alium miserit subditos suos ordinandos, possit cum eis in interstitiis dispensare, an hoc competat Episcopo ordinato?

S Y M M A R I U M.

- 1 Referuntur Doctores, qui de materia huius allegationis tractant.
- 2 Ordinatio sine titulo facta, quoad executionem irrita appellatur.
- 3 Titulus non requiritur ad minores Ordines.
- 4 Titulus huiusmodi requiritur, quotiescumque Clericus secularis Ordines sacros procurat suscipere, secus vero si regularis professus.
- 5 Regularis, tam non professus, quam nulliter professus sine titulo ad sacros Ordines promoueri non potest.
- 6 Regularis non professus sine titulo promotus in suscepto Ordine ministrans efficitur irregularis.
- 7 Patres Societatis Iesus ante solemnem professionem sine titulo ad sacros Ordines possunt promoueri.
- 8 Beneficium ad cuius titulum, quis est ordinandus debet esse tantum, ut sufficiat ad honeste viuendum, nec opus est attendere ad qualitatem ordinandi.
- 9 Titulus ad Ordines requiritur non solum sufficiens pro victu, sed etiam ad honeste viuendum.
- 10 Viuere commodè, vel viuere cum penuria, vel viuere simpliciter sunt diuersa.
- 11 Episcopus debet arbitrari patrimonij quantitatem, cum iure præscripta non sit.
- 12 Episcopus, ut rectè arbitretur congruam summam pro huiusmodi titulo concedenti, quæ debeat attendere rimari.
- 13 Beneficij valor, ut eius titulo quis ordinari possit, debet pertingere summam, quæ Clerico sustentando sibi, & suis, quàm pauperibus, ac peregrinis, inuicibusque Episcopaliibus persoluedis sufficiat.
- 14 Beneficium insufficiens Patrimonio adiunctum potest constituere sufficientem titulum.
- 15 Beneficium ad cuius titulum quis est ordinandus, debet pacifice possideri.
- 16 Possessor pacificus ille dicitur, qui nullam patitur iniuriæ, vel facti controuersiam in iudicio, vel extra.
- 17 Beneficium litigiosum, & non pacifice possessum, sit citatione.
- 18 Citatio circumducta nulla, vel cum falso procuratore, non efficit liti pendentiam.
- 19 Litigiosa dicitur res quoties de eius dominio controuertitur in iudicio.
- 20 Litis super possessione non facit ipsam rem litigiosam, sed ius possessionis.
- 21 Possessor pacificus dicitur ille, cui lis mota fuerit super aliquo prædio, domo, censu, aut redditu sui beneficij.
- 22 Ad promotionem infra annum arctatur, qui curat Ecclesiæ plenum detinet exercitium, tamen si nondum liberam possessionem, ac pacificam maiori partis fructuum adeptus sit.
- 23 Ad titulum Coadiutorie, cum futura successione potest quis promoueri, si ratione illius habeat congruam sustentationem.
- 24 Ad titulum beneficij consistentis in distributionibus quotidianis potest quis promoueri.
- 25 Ad titulum Vicarie temporalis, & aliorum similium beneficiorum, seu Capellaniarum amouibilibium nemo potest ordinari.
- 26 Ad titulum seruitij in aliqua Ecclesiâ præstandi non potest quis ordinari, nisi tale seruitium sit perpetuum.
- 27 Episcopus quibus concurrentibus poterit ad titulum seruitij in Ecclesiâ aliquem ordinare.
- 28 Ad titulum de futuro, & sub spe etiam certa non potest quis ordinari.

- 29 Ad ſacros ſubdiaconatus, & Diaconatus Ordines poteſt quis promoueri ad titulum beneficij, non obſtante, quod non lucretur illius fructus, niſi poſt ſuſceptum preſbyteratus Ordinem.
- 30 Capellaniſſimam obtinens in Capella Papæ licet ſit ad autum amonibilis poteſt ad illius titulum ordinari.
- 31 Coſcriptus in Collegium ſeminarij, non poteſt ad illius tit. ordinari, niſi ob cauſam inferendi beneficio, quod forſan eſſet ſeminario iniunctum.
- 32 Beneficiũ ad cuius titulum, quis promotus fuit reſignari non poteſt, niſi facta mentione, quod fuerit ad illius titulum promotus, alias reſignatio erit nulla.
- 33 Reſignanti Beneficiũ non facta mentione, quod ad alium titulum fuit promotus, competit actio ſpõlij.
- 34 Reſertur decifio ſacræ Rotæ Romanæ.
- 35 Concilio Tridentin. capit. 2. de reformat. ſeſſio. 21. non eſt ſatisfactum mediante clauſula conſtituto quod reſignans habeat aliunde, &c. ſi non fuerit expreſſum, quod ad titulum beneficij reſignati fuit promotus.
- 36 Concilium Trident. dict. loco non poteſt adimpleri per aequipollens.
- 37 Concilium dicto loco comprehendit etiam reſignationes factas in manibus Papæ.
- 38 Affectio per appoſitionem manus non intrat, quando reſignatio eſt nulla.
- 39 Conſtitutus in minoribus Ordinibus poteſt beneficium reſignare, etiamſi non habeat aliunde, quo viuere poſſit.
- 40 Conſtitutus in ſacris non poteſt beneficium reſignare etiamſi ad illius titulum non fuerit promotus, niſi aliunde habeat, unde commodè viuere poſſit.
- 41 In Curia non admittitur reſignatio alicuius in ſacro conſtituti niſi cum clauſula, quod reſignans aliunde habeat unde commodè viuere poſſit.
- 42 Renuntiatio beneficij, ad cuius titulum, quis ſacris fuit ordinatus facta cum penſione ſufficienti ad congruam ſubſtentationem non eſt valida, niſi facta mentione, quod ad illius titulum fuit promotus.
- 43 Permutatio Beneficij ad cuius titulum fuit quis promotus non facta de hoc mentione nulla eſt.
- 44 Permutans tacendo ordinationem, ac titulum, tutus eſt in foro conſcientiæ, ſi illud, quod habuit ex cauſa permutationis erit æquiualens.
- 45 Concilium dict. capit. ſecundo comprehendit tantum reſignationes voluntarias, & non procedit in priuationibus, & renuntiatiõibus inductis à Iure.
- 46 Iurans reſignare Beneficiũ, vel procuratorem conſtituere ad reſignandum illud, ad cuius titulum fuit promotus, non poteſt compelli reſignare cum effectu, imò procuratorem reuocare valebit.
- 47 Superiores cauere debent, ne renuntiationes admittant, niſi antea ſibi conſtituerit reſignanteri habere, unde commodè poſſit ſuſtentari, quo non perquiſitoſi acceptauerint non dubitatur validam eſſe, ſed ipſi tenebuntur eidem miniſtrare alimenta.
- 48 Fructus Beneficij, ad cuius titulum fuit quis promotus non poſſunt hypothecari, nec obligari.
- 49 Ampliã, ut nec etiam in ſubſtitutum aliorum bonorum in cauſam iudicati capi, & in illis executio fieri poſſit, ſi Clericus egeat.
- 50 Miles condemnatus eatenus, quatenus facere poteſt, ſoluere cogitur.
- 51 Iurans ſe Titio ſoluturum mille cum peruenerit ad pinguiorem fortunam, & poſtmodum Episcopalem ſit adeptus dignitatem non tenetur iam dictam perſoluere ſummam de fructibus Episcopaliſſimis.
- 52 Patrimonij vocabulo intelligitur non ſolum quidquid ex patris bonis filio obuenit, verum etiam omne id, quod

aliunde, & quauis ex cauſa illi delatum eſt.

53 Beneficiũ Eccleſiaſticum ſufficiens non habens ad cuius titulum ordinari poſſit, cum titulo ſaltem Patrimonij permittente Episcopo ordinari poteſt.

54 Patrimonij quantitas arbitrio prudentis debet taxari.

55 Patrimonium ſuper re immobili conſtitui debet.

56 Ad titulum donationis vera poteſt quis ordinari, ſi ita Episcopus iudicauerit aſſumendum pro neceſſitate, vel utilitate Eccleſiæ.

57 Ordinatus cum Patrimonio ex donatione ſicla tanquam ordinatus ſine titulo incurrit penam ſuſpenſionis poſitam contra ordinatum ſine illo.

58 Peccatum graue eſt cum ſiclo patrimonio, vel beneficio ordinari.

59 Suſpenſio nulla incurritur cum adeſt pactum, & conditio in patrimonio de illo reddendo ubi ordinatus habuerit beneficium ſufficiens, vel alias unde viuere poſſit.

60 Filius ordinandus non eſt ſine patrimonio, quamuis haberet patrem diuitem nihil aſſignantem pro victu, & portione.

61 Pater poteſt filio donare ad patrimonium.

62 Melioratio facta filio pro ſuſcipiendis Ordinibus etiam non interueniente traditione irrevocabilis eſt.

63 Pater nolens filio volenti promoueri iuſtum patrimonium conſtituere poteſt conſtringi iuris remediũ, ut illud aſſignet.

64 Donatio pro ſuſcipiendis Ordinibus filio ſimpliciter facta conferri non debet, ſeu imputari in legitimam.

65 Fructus filio dati loco alimentorum, & ad ſupportanda onera matrimonij non ſunt conferenda.

66 Expensæ factæ pro doctõerando filio non ſunt conferenda.

67 Data pro ingredienda militia non ſunt conferenda.

68 Data ad conſequendam dignitatem etiam non ſunt conferenda.

69 Expensæ factæ à patre, ut filius nanciceretur aliquod beneficium Eccleſiaſticum non ſunt conferenda.

70 Reſeruntur Doctores, qui contrarium tenent, & illorum fundamento reſpondetur.

71 Patrimonium ſuper rem certam conſtituendum eſt, & non ſufficit, quod quis ſit Muſicus, Magiſter Grammaticæ, Pictor, aut alterius licite profeſſionis, ex qua tantum querit, quod ſit ſufficiens ad vitæ ſuſtentationem.

72 Ad titulum litteraturæ etiam inſignis non poteſt quis ordinari.

73 Beneficiũ, Patrimonium, aut donationem non habens, poteſt cum penuria Sacerdotum exiſtit, ad ſacros Ordines promoueri, dummodo adſit, qui illi ſpondeat neceſſaria ſubminiſtraturum.

74 Ad titulum penſionis poteſt quis ordinari dummodo ad honeſtè ipſum ſuſtentandum ſufficiens ſit, ſi Episcopus iudicauerit aſſumendum.

75 Bona, ad quorum titulum fuit quis ordinatus, alienari non poſſunt.

76 Dictio, nullatenus, inducit nullitatem actus ipſo iure.

77 Alienatio patrimonij, aut extinctio penſionis ad cuius titulum fuit quis promotus eſt inuſitata.

78 Patrimonium, ut alienari, ſic vendi non poteſt.

79 Promiſſio de vendendo venit appellatiõne alienationis.

80 Tranſactio venit appellatiõne alienationis ex parte rem admittentis.

- 81 Divisio venit appellatione venditionis.
 82 Vendere prohibitus censetur prohibitus dividere.
 83 Alienare prohibitus non potest permutare.
 84 Datio in solutum venit appellatione alienationis.
 85 Patrimonium non potest hypothecari.
 86 Alienare qui non potest, non potest hypothecare.
 87 Patrimonium prescribi non potest tempore ordinario.
 88 Alienatio, seu renuntiatio patrimonij, an valeat facta sine Episcopi licentia, si tunc habet beneficium, seu alias, unde commode vivere possit.
 89 Dilectio, donec, est restrictiva temporis.
 90 Verba Concil. dist. cap. 2. ibi, atque alia deinceps sine licentia Episcopi alienare, declarantur.
 91 Patrimonij bona, ad cuius titulum fuit quis ordinatus, habent privilegia, quae conceduntur a iure bonis ecclesiasticis.

EPISCOPVS SVB QVO
 beneficij, vel patrimonij titulo
 ordinare possit?

ALLEGATIO XIX.

Huius allegationis materiam, quae amplissima est necessaria, & quotidiana, tractant Henr. in summ. lib. 10. cap. 17. §. 3. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 15. Flamin. de resignat. lib. secund. quest. 6. Petr. de Ledesm. in sum. part. 1. de sacramento Ordinis, cap. 7. conclus. 6. cum seqq. Alos. Ricci. in collect. decis. p. 3. collect. 566. & in praxi fori ecclesiastic. decis. 312. cum sequentibus in 1. edit. & resolut. 270. cum sequentibus in 2. edit. Vgolin. de potestate Episcopi, cap. vigesimo sext. §. 8. cum sequentibus. Azor. institut. moralium, part. secunda, lib. tertio cap. 4. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 32. tract. 2. numer. 72. cum sequentibus. Armend. in addit. ad reg. il. legum Navarrae, lib. 2. tit. 8. l. 1. de patrim. clericorum, numer. primo, cum sequentibus. latissimè Nicolaus Garcia. de beneficiis, part. 2. cap. 5. eleganter Campanill. in divers. iuris Canonici, rub. 8. cap. 1. cum sequentibus. notissimè Donacina de sacramentis diffinit. 8. quest. unica punct. 5. numer. 18. cum seqq.

2. Nec cum Ordinis dedecore mendicet infelix in plateis clericus, & servili operi mancipatus publice à quolibet poscat elemosynam, ut scriptum est in cap. Diaconi sunt, 99. dist. 1. debet quam maxime possibile fuerit Episcopus laborare, ne quis titulo sufficienti ad victum, carens, promoveatur ad Ordines, & quisquis contraire audeat, talis ordinatio vacuum habeat manus impositionem, ut constitutum est in cap. neminem 70. dist. 1. Ordinatio enim sine titulo facta irrita habetur in cap. sanctorum, ead. dist. 1. ubi gloss. vacuum, & irritam quoad executionem illam appellat, & confirmat Mayol. de irregularit. lib. quarto, cap. decimo quinto in princip.

3. Sed incipiendo ab ordinando, apud antiquos controuersum reperio, qualis debeat illo titulo potiri: nam illo carere non posse tonsuram, aut quatuor minores Ordines suscipere ambientem resoluunt gloss. 1. in dist. cap. neminem: Sed verior est opinio, quae tenet ad minores Ordines titulum non requiri, quia in illis existens potest retrocedere ab Ordine clericali, iuxta cap. 1. de cler. coniug. & tenet gloss. 1. in cap. psump. 23. dist. 1. ubi prapost. numer. 3.

gloss. in cap. 2. de prabend. & ibi Deci. numer. 29. & ita seruatur de consuetudine, prout testantur sal. xed. ad Bernard. cap. 18. numer. 5. Vgolin. de irregularit. cap. 61. numer. 2. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 15. numer. 16. Quintan. Ecclesiasticon. lib. tertio, numer. 17. Petr. Ledesm. in summ. part. 1. de sacramento Ordinis, cap. 7. ad finem, Nauarr. consil. 14. in cap. questum est, numer. 1. de tempor. ordinat. Francisc. Mare. Delphinali decis. 1080. incip. queritur an Abbates, part. prima, numer. 4. gloss. 1. Flamin. de resignat. lib. 2. quest. 6. numer. quarto. Nicolaus Garcia. dist. cap. 5. numer. 4. cum sequentibus. Alos. Ricci. in dist. praxi resolut. 271. numer. 3. Campanil. dist. rub. 8. cap. 1. numer. 5.

4. Hic igitur titulus requiritur ex iuris dispositione, quotiescumque clericus secularis Ordines sacros procurat suscipere, secus vero si regularis persona, quae vouere debet castitatem, paupertatem, & obedientiam, in quo professio tenet vicem tituli beneficalis, ut per Henr. in summ. lib. 10. cap. 17. §. 3. ubi addit quod voluntaria paupertas pro opibus computatur, illarumque subingreditur locum, ac propterea Trident. Synodus sess. 21. de reformat. cap. 2. expressè constituit, ne quis deinceps clericus secularis sine sufficienti titulo audeat Ordines allumere: Idemque Sixti V. Constitutio tradidit, in illis verbis: aut quoad seculares sine titulo sufficientis beneficij, vel patrimonij: Est tamen indubitati iuris, quod si ante professionem vellet Regularis persona insigniri Ordinibus, non utique possit ad illos promoueri, absque titulo sufficienti, per Bullam Pij Quinti incip. Rom. Pontifex, de anno 1568. pridie idus Octobris, quae in ordine est 75. ubi praedictum decretum Concil. loquens de titulo requisito in clericis secularibus, extendit ad omnes & singulos etiam cuiuscumque ordinis clericos religiosos, siue seculares more religiosorum viuentes in communi, & non professos, quam Constitutionem refert praxis noua episcop. part. prima, cap. 1. de conferendis Ordinibus numer. 43. & per eam resoluunt Vgolin. dist. §. 8. numer. 1. vers. hac autem regula.

5. Quae quidem Constitutio habet locum, tam in non professis, quam in nulliter professis, secundum Reg. in una Vrgellen. Canonizatus 3. Martij 1595. coram Illustrissimo Blanchero, quam refert Nicolaus Garcia. dist. cap. 5. numer. 11. & 12. tenet Alos. Ricci. in decis. Curiae Archiep. Neapol. part. 2. decis. 283. & in praxi fori ecclesiastici resolut. 270. numer. 2. ubi numer. 3. cum Mayol. de irregularit. lib. 4. cap. 15. numer. 1. resoluunt sic ordinatos regulares non professos sine titulo illo Ordine ministrantes effici irregulares.

7. Ab istius tamen Constitutionis decreto Gregor. X. 111. excepti Patres Societatis Iesu per suam Bullam, quae incip. Ascendente, ann. 1504. octauo Kalend. Iunij, & Gregor. X. IV. Constitut. incip. Ecclesia Catholica, ann. 1591. quos antea exemerat Paulus IV. felix recordationis à tali obligatione, fortasse quia cognoscebant decreto illius Concil. praedictos Patres ligari: quia etsi veri dicerentur religiosi, tantum simplicia vota emittebant: ita Henr. lib. 10. cap. 17. §. 3. Flamin. lib. 2. quest. 6. numer. 19. praxis noua episcop. dist. cap. 1. numer. 44. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 15. numer. 1. & questionum regularium tom. 3. quest. 23. art. 3. Garcia. dist. cap. 5. numer. 13.

8. Beneficium ad cuius titulum, quis est ordinan-

Solut. Maiol. de irregul. lib. 3. c. 24. n. 14. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 25. vers. opportune. Menoch. de arbit. casu 563. numer. 10. Carol. de Graßis dict. preclud. numer. 342.

9 Ordinatio super temporum interstitiis cum non diecesano ad suscipiendos Ordines dispensare non potest, nisi hoc in dimissionis expresse concedatur, ita fuisse responsum à sacra Congregat. Episcoporum Episcopo de Alefe die 9. Augusti 1593. refert prax. noua Episcop. part. 1. cap. 1. num. 11. pag. 29. vbi dicit ita communiter seruari in praxi, & resol. uunt Miranda in man. Prelatorum, tom. 1. quest. 38. art. 7. conclus. 1. vbi latissime probat. Modern. de irregul. part. 2. cap. 9. numer. 14. Carol. de Graßis dict. precl. numer. 339.

10 Dispensatio hæc interstitiorum pertinet ad Episcopum, etiam respectu religiosorum, cum quibus dispensare potest ex causa sibi per attestacionem suorum Superiorum manifesta, ita quod nefas sit Præpositis regularibus in hoc casu dispensare, ita Hieron. à Sorbo dict. verbo Ordines sacri, vers. quoad secundum. Fr. Emmam. in explicat. Bullæ cruciatæ ad finem, Petr. de Ledesm. in summ. part. 1. de sacram. Ordinis, capit. 8. vers. la difficultad. referunt decisi-um praxi noua Episcop. part. 1. cap. 1. numer. 50. pag. 58. Aloys. Ricci. in decis. Curia Archiepiscop. Neapol. decis. 81. numer. 1. & in praxi fori eccles. decis. 561. in 1. edit. & resolut. 483. numer. 5. in 2. edit. Henric. in summ. lib. 10. cap. 23. §. 4. in comment. lit. L. Regini. de potest. Episcop. part. 2. cap. 26. §. 27. numer. 3. Prosper. de Augustino in addit. ad Quarent. in summ. Bullar. verbo Ordo, prope finem, pag. 395. Ioan. Baptista Consettus in collect. privilegiorum sacri Ordinis, fol. 135. & me citato, Bonacin. de sacram. disputat. 8. quest. unic. punct. 5. numer. 34. Miranda, dict. articul. 7. conclus. 1.

11 Episcopus ordinans subditum non seruatis interstitiis nullam poenam incurrit, prout resoluunt Nau. consil. 4. numer. 1. in non. de temporib. ordinat. Aloys. Ricci. in praxi fori eccles. resolut. 483. numer. 7. in 2. edit. nec ordinatus aliquam contrahit censuram, vel irregularitatem, ita praxi Episcop. part. 1. verbo Ordo, §. 8. pag. 79. & part. 2. eod. verbo, vers. ad quintum, Sayr. decis. 56. sub tit. de tempor. ordinat. quem refert Aloys. Ricci. in collect. decis. part. 3. collect. 576. Sayr. de censur. disput. 31. sect. 1. numer. 43. praxi noua Episcop. dict. cap. 1. numer. 50. vers. nullam, Bonacin. de sacram. dict. punct. 5. numer. 35. & de censur. disput. 3. quest. 6. punct. 5. numer. 7. vbi tamen resoluit recipientem Ordines non seruatis interstitiis peccare, si faciat absque licentia Episcopi, quamuis contrarium teneat Henric. in summ. lib. 6. cap. 10. §. 3. Ratio differentie colligitur ex supra dictis, num. 7.

Quæstio est an Prælati Abbates Regulares, qui per se ipsos Ordinibus minoribus subditos suos possunt ordinare, ipsosque ordinauerit, ad eisdem spectet, non vero ad alium cum eisdem in interstitiis dispensare? Affirmatiue decidit Miranda in man. Prælat. tom. 1. quest. 38. art. 7. conclus. 3. vbi etiam eleuat dubium, sed non resoluit, vtrum scilicet, quando huiusmodi Abbas, quia infirmus, siue occupatus, ad alium miserit subditos suos ordinandos, possit cum eis in interstitiis dispensare, an hoc competat Episcopo ordinato?

S Y M M A R I U M.

- 1 Referuntur Doctores, qui de materia huius allegationis tractant.
- 2 Ordinatio sine titulo facta, quoad executionem irrita appellatur.
- 3 Titulus non requiritur ad minores Ordines.
- 4 Titulus huiusmodi requiritur, quotiescumque Clericus secularis Ordines sacros procurat suscipere, secus vero si regularis professus.
- 5 Regularis, tam non professus, quam nulliter professus sine titulo ad sacros Ordines promoueri non potest.
- 6 Regularis non professus sine titulo promotus in suscepto Ordine ministrans efficitur irregularis.
- 7 Patres Societatis Iesus ante solemnem professionem sine titulo ad sacros Ordines possunt promoueri.
- 8 Beneficium ad cuius titulum, quis est ordinandus debet esse tantum, ut sufficiat ad honeste viuendum, nec opus est attendere ad qualitatem ordinandi.
- 9 Titulus ad Ordines requiritur non solum sufficiens pro victu, sed etiam ad honeste viuendum.
- 10 Viuere commodè, vel viuere cum penuria, vel viuere simpliciter sunt diuersa.
- 11 Episcopus debet arbitrari patrimonij quantitatem, cum iure præscripta non sit.
- 12 Episcopus, ut rectè arbitretur congruam summam pro huiusmodi titulo concedenti, quæ debeat attendere rimari.
- 13 Beneficij valor, ut eius titulo quis ordinari possit, debet pertingere summam, quæ Clerico sustentando sibi, & suis, quàm pauperibus, ac peregrinis, inuicibusque Episcopali- bus persoluedis sufficiat.
- 14 Beneficium insufficiens Patrimonio adiunctum potest constituere sufficientem titulum.
- 15 Beneficium ad cuius titulum quis est ordinandus, debet pacifice possideri.
- 16 Possessor pacificus ille dicitur, qui nullam patitur iniuriam, vel facti controuersiam in iudicio, vel extra.
- 17 Beneficium litigiosum, & non pacifice possessum, sit citatione.
- 18 Citatio circumducta nulla, vel cum falso procuratore, non efficit liti pendentiam.
- 19 Litigiosa dicitur res quoties de eius dominio controuertitur in iudicio.
- 20 Litis super possessione non facit ipsam rem litigiosam, sed ius possessionis.
- 21 Possessor pacificus dicitur ille, cui lis mota fuerit super aliquo prædio, domo, censu, aut redditu sui beneficij.
- 22 Ad promotionem infra annum arctatur, qui curat Ecclesiam plenum detinet exercitium, tamen si nondum liberam possessionem, ac pacificam maiori partis fructuum adeptus sit.
- 23 Ad titulum Coadiutorie, cum futura successione potest quis promoueri, si ratione illius habeat congruam sustentationem.
- 24 Ad titulum beneficij consistentis in distributionibus quotidianis potest quis promoueri.
- 25 Ad titulum Vicarie temporalis, & aliorum similium beneficiorum, seu Capellaniarum amouibilibum nemo potest ordinari.
- 26 Ad titulum seruitij in aliqua Ecclesia præstandi non potest quis ordinari, nisi tale seruitium sit perpetuum.
- 27 Episcopus quibus concurrentibus poterit ad titulum seruitij in Ecclesia aliquem ordinare.
- 28 Ad titulum de futuro, & sub spe etiam certa non potest quis ordinari.